Ч. 83. Неділя 15 (28) цьвітня 1901. Рік XI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провинциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(З парляменту. — Предложенє каналове).

Вчерашнє засіданє палати послів було дуже оживлене головно задля інтерпеляций і промов опозицийних послів в справі поведеня військової старшини з вояками. Промавляли Кльофач, Герольд, Дашиньский і Голяньский. Дотичне нагляче внесенє Кльофача палата відкинула. На закиди послів відповідав мінїстер краєвої оборони ґен. Вельзерсгаймб. Військові власти у власнім інтересі старають ся, аби не нарушовано приписів, однако як всюди на сьвіті так і тут похибки можливі, длятого годі поодинокі случаї витягати і на тій підставі робити докори цілій армії. По припятю тої відповіди до відомости замкнено дискусию і палата приступила до дальшої дискусиї над законом о належитостях.

При кінци засіданя предложив президент мінїстрів др. Кербер закон о будові каналів. Закон складає ся з 13 параґрафів, з котрих перший звучить: За згодою обох палат Ради державної, заряджую що слідує: §. 1. Будову водних доріг, а іменно: а) сплавного каналу від Дунаю до Одри; б) каналу з Дунаю до Молдави коло Будієвич разом з каналїзацією Молдави від Будієвич до Праги; в) каналу від каналу Дунай—Одра до горішної Лаби разом з каналїзацією того шляху Лаби аж до Мельчика; г) сплавного получена каналу Дунай—Одра аж до Висли, як також до сплавної точки Днїстра. — В параґрафі другім говорить ся о участь краів і інтересованих сторін. Ті участи можуть бути або одноразові, або в річних ратах. Всї умови, подання, документи, конечні з причини будови тих каналів і вивласненя вільні від стемпля і від належитостий. Дальше сказано там, що будова тих каналів не потягне ніякої проволоки в реґуляциї рік, противно реґуляция та єсть конечним услівєм вибудованя каналів, котрі будуть будувати ся близько тих рік. — До предложеня долучена єсть карта, на котрій назначено два можливі канали в Галичині. Один веде на Львів, Розвадів, Залісє, аж до Петрилова. Другий іде на Рудки також до Петрилова, котрий єсть кінцевою точкою каналів. Будову буде вести держава. Розпічне ся она 1904 р. а має бути скінчена до 20 літ. В часі від 1604 до 1912 має правительство видати на будову 250 міліонів корон; покрите видатків по р. 1912 буде управильнене окремим законом.

Справозданє
Товариства взаїмних обезпечень „Днїстер" за рік 1900.

(Дальше.)

Товариство і в тім році дало доказ свого людяного поступованя і гуманітарного характеру, бо признало в дорозі ласки 30 відшкодовань, в сумі 8.901 кор. 31 сот. в таких случаях, де після приписів статута мала Дирекция право відмовити відшкодованя, однак Рада надзираюча увзгляднила лагодячі обставини на користь пошкодованих, і рішила виняткова виплатити часть відшкодованя.

Натомість відмовлено відшкодовань в 4 случаях, а то в трех задля незаплачення премії і в 1 з причини фальшивих зізнань при лїквідациї.

Значнійші шкоди приключили ся в громадах: Поручин (п. Бережани) 9 ш., Саранчуки (п. Бережани) 3 рази 21 ш., Залесці (п. Бібрка) 8 ш., Острів (п. Бібрка) 12 ш., Голосковичі (п. Броди) 3 рази 13 ш., Задарів (п. Бучач) 12 ш., Нинів (п. Долина) 7 ш., Устє (п. Жидачів) 7 ш., Ляцке вел. (п. Золочів) 14 ш., Побужани (п. Камінка) 10 ш., Замістє (п. Перемишляни), 2 рази 9 ш., Мериців (п. Перемишляни) 5 ш., Увсє (п. Підгайці) 7 ш., Угнів (п. Рава) 31 ш., Липиця гор. (п. Рогатин) 6 ш., Підгородє (п. Рогатин) 7 ш., Свистільники (п. Рогатин) 5 разів 11 ш., Підгайчики (п. Рудки) 2 рази 14 ш., Гумапець (п. Самбір) 5 ш., Янів (п. Самбір) 7 ш., Белз (п. Сокаль) 9 ш., Конотопи (п. Сокаль) 8 ш., Лучиці (п. Сокаль) 15 ш., Кончаки нові (п. Станиславів) 6 ш., Княгинин (п. Станиславів) 5 ш., Побук (п. Стрий) 5 ш., Любачів (п. Чесанів) 10 ш., Вижниця 4 ш.

Від початку свого істнованя виплатило Товариство за 8 лїт 4.043 шкід в сумі 2,120.834 К. 15 сот. з коштами лїквідацийними і ратунковими.

---

8)

НЕБЕЗПЕЧНИЙ ЗАПИС.

(З англійского — Г. Марвеля.)

(Дальше).

Коли ми утомлені ішли на гору до комнати для курціїв, бачив я, як Чєрльс взяв брата під руку, відвів єго на бік і щось до него шептав.

— Але що! — почув я відповідь Ральфа. — Они цілком безпечні. Хто взагалі догадавсь би, що они там сховані? Они так певно сховані, як в найсильнїйшій вертгаймівскій касі. Дай менї спокій.

Чєрльс здвигнув плечима і пішов до своєї комнати. Вскорі потім пішли Ральф і Керр до лїтного домку в огороді. Керр виглядав надто змучений. На просьбу Ральфа спровадив я їх на долину, аби замкнути за ними двері, бо вже й вся служба розійшла ся спати.

Була хороша, тиха і зимна ніч; на дворі пречудно сьвітив місяць. Видко, що сніг знов падав, бо на снїгу не було знати ніякого слїду коліс, але в тій хвили була хороша погода.

— Добраніч! — крикнув Ральф і Керр, зійшовши зі сходів. Я дивив ся за ними ще хвильку, як ішли стежкою в сьвітлї місяця. Лишали за собою великі слїди на сьвіжім снїгу. Мороз добре потискав, я здрігнув від зимна, війшов назад до сіний, замкнув двері на ключ і засунув засувку.

VIII.

Та вечірна забава так мене зденервовала, що я не міг в ночи заснути. Я стрепенув ся, коли на далекій стайни вибив годинник хрипливим голосом четверту годину. О третій я положив ся; чи я лиш годину лежав? То видалось менї неймовірним. Я підняв ся з неясним страхом, що сам перервав тишину. Тихо відсунув я тяжкі занавіси при вікнї і виглянув на двір.

Місяць вже зайшов, але від морозної ясности снїгу можна було ще виразно розпізнати темні бовдури великих, снїгом присипаних дерев і дальше положені снїжні площі. На дворі як і в цілім домі була найбільша тишина. Ні одна галузка не рушила ся, аби стрясти з себе тяжкий тягар снїгу, не слїдно було ні найменшого подуву вітру. Саме хотів я вернути до ліжка, коли видалось менї, що чую далекий шелест. Я став наслухувати. Але ні. Я мусів помилити ся.

— Ах! Знов і то близше! Я запер в собі віддих.

Цїлком виразно почув я тепер осторожні кроки, що наближали ся сходами в гору. Моя комната лежала найблизше сходів, і кождий, хто виходив по сходах, мусів іти попри мої двері.

З бистротою ума, яка — мушу то сказати на мою похвалу — нїколи мене не покидає, згасив я сьвітло, наблизив ся тихонько до дверий і отворив одну половину

Хтось ішов легким кроком коридором, зі сьвічкою в руцї, як я міг бачити по слабій смузї сьвітла. В найблизшій хвили увидів я, як Чєрльс, блїдий і якось наполоханий, все ще по балевому одїтий, наближав ся до моєї комнати. На ногах не мав черевиків і переходив попри мої двері до своєї комнати, що трохи дальше лежала в тих самих сїнях. Роздав ся осторожний скрипіт ключа в замку, відтак стало знов тихо — тихійше як перше.

Я здивував ся, що могло спонукати Чєрльса до тої нічної вандрівки. Від Деніса, котрий впрочім вже подужав, і котрого комната лежала ще дальше за комнатою Чєрльса, чей не міг вертати! І чому ще досі був в балевім одїню — о четвертій годині рано! Кладучись до ліжка, роздумував я над тим, і постановивши спитати єго о то зараз рано, твердо уснув.

Вже другий раз мене буджено, заки я розрухав ся, і побачив, що то вже білий день. Я чув, як зношено по сходах куфри гостий, що хотїли вертати поранним поїздом.

Хоч я пізно встав, то однако не прийшов послїдний до снїданя. Снїданє ще не скінчило ся. Евеліна і Ральф встали вчасно, аби попращати гостий і приятелів дому, але ґенерал з женою і Керр, що хотїли ще лишити ся, прийшли ще пізнїйше як я. Леді Марі і Аврелія снїдали в своїх комнатах.

Нїчо не видає ся менї сумнїйшим, як довгий стіл до снїданя, накритий для великого числа гостий, коли половина з них засїдає до їди при рештках, які полишили ті, що були перше.

Рахунок зисків і страт виказує подрібно поодинокі приходи і видатки в відповідних рубриках, уложених після взору і розпорядженя ц. к. міністерства справ внутрішних з 5-го марця 1896, ч. 31 В. з. д.; в І. рубриці приходів поданий є перенос фондів і решта надвижки з року 1899, натомість межи видатками вставлені ті фонди після їх стану з кінцем р. 1900 (рубр. V. видатків).

Без дочисленя фондів, перенесених з року 1899, і приходів фонду резервового, виносила сума приходів в VIII. році адміністрацийнім 795.835 кор. 02 сот. а то: з премій за обезпеченя 771.687 кор. 46 сот., а иньші приходи (належитости за поліси і таблички, процент від цінних паперів і вкладок, зворот порторій і т. п.) 24.147 кор. 56 сот. В минувшім р. 1899 виносила сума приходів 701.259 К. 52 сот., проте в сїм році збільшили ся приходи о 94.575 кор. 50 сот.

Зворот від Товариства реасекурацийного за р. 1899 виносив 53.576 К. 28 сот. (т. є. 17%) від премії реасекурацийної 309.306 К. в р. 1899). З того ужилисьмо 5% до фонду емеритального по мисли статута т. є. квоту 2678 К. 82 сот. (рубр. II. точка 3) і зачислилисьмо решту 50.897 К. 46 сот. на кошти адміністрациї, т. є. згідно з приписами відшибнулисьмо ту квоту від коштів адміністрациї.

Кошти адміністрациї подані подрібно в рубриці II. видатків і виносять без потрученя звороту з Товариства реасекурацийного 174.169 К. 70 сот. (= 22·55% від суми премії); (попередного року сума коштів виносила 147.998 К. 76 сот. = 21¾% премії); на повисшу суму коштів адміністрациї зложили ся слїдуючі видатки: платнї і ремунерациї персоналу 74.361 К. 59 сот. (= 9·63% від суми премії), провізия аґентів 58.249 К. 90 сот. (= 7·5%), оплати державні 6.475 К. 79 сот. (около 1%) а прочі кошти адміністр. 35.082 К. 51 сот. (= 4·5%).

До інвентаря докупилисьмо сего року предметів за 1478 К, 37 сот.; з року попередного остало інвентаря вартости 5627 К. 30 сот., разом отже 7105 К. 67 сот.; з того відписалисьмо на страти квоту 4267 К. 35 сот. = 61% (рубр. III. 1 б), вставлено отже до білянсу вартість інвентаря 2838 К. 32 с.; відписалисьмо сего року більшу квоту, бо перемінилисьмо 10-лїтну амортизацию на 5-лїтну т. є. відписалисьмо вартість всїх предметів інвентаря закуплених до кінця року 1896, а від року 1897 щорічно 20%.

З нестягаемних належитостий відписалисьмо 538 К. 77 сот. — але з таких-же страт відписаних давнїйше стягнулисьмо 599 К. 58 с.

Титулом страти на курсї цінних паперів відписалисьмо суму 6084 К. 10 сот.; страта та є лише стратою книговою — не дїйстною, т. зн., що при вильосованю дотичних паперів дістанемо все їх дїйстну вартість. В повисшій сумі 6084 К. 10 сот. містить ся страта на курсї цінних паперів фонду резервового 2956 К. 80 сот. і цінних паперів фонду загального 3127 К. 30 сот. Натомість зиск на курсї цінних паперів в квоті 703 К. 15 сот. (рубр. V. прих.) не зістав відчислений від страт — лише в цїлости взятий до фонду на ріжниці курсу (як рубр. V. 3) видатків.

До рахунку білянсу об'ясняємо, що:

Фонд резервовий виносив з кінцем попередного VII. року адміністрацийного (1899) 245.814 К. 52 сот., в р. 1900 прибуло: з надвижки р. 1899 11.906 К., з відсотків власних 12.147 К. 45 сот., з додатків від членів 41.099 К. 36 сот., з дробів відшкодовань 480 К. 58 сот., з прочих датків 92 К. 20 сот. — 65.725 К. 59 сот., стан фонду резервового з кінцем VIII. р. адмін. 311.540 К. 11 сот.

Резерву премії побільшилисьмо о 23.462 К. і она виносить тепер 151.942 К. т. є. 43% від суми чистої премії остаточної на власний рахунок, або о 3% більше ніж вимагають законні приписи.

З фонду основного, котрий з кінцем року 1899 виносив 72.000 К., по вильосованю на послїдних Загальних Зборах 280 листів удїлових, остало з кінцем 1900 року єще 16.000 К., котрі по мисли §. 45 стат. арт. 4 стат. мають бути сего року з надвижки сплачені.

З вильосованих дотепер 320 листів не предложено до виплати єще 39 на суму 7800 К.

Фонд емеритальний виносив 31 грудня 1899 18.166 К. 60 сот.; і побільшив ся в р. 1900: через вкладки урядників 3293 К. 52 сот.; через доплату від Товариства 8626 К. 80 сот.; через відсотки власні 1126 К. 02 сот. — 12.046 К. 34 сот. разом 31.212 К. 94 сот.; від того страта на курсї цінних паперів 288 К. 40 сот.; Стан з кінцем року т. є. по 3 лїтах від заснованя фонду емеритального 30.924 К. 54 сот.

Фонд той ульокований є в цінних паперах і на книжочці вкладковій Тов. вз. кред. Дністер, як подано в білянсі.

(Конець буде).

Новинки.

Львів дня 27 го цьвітня 1901.

— **Архикнязь Евгенїй** приїхав до Черновець, аби взяти участь в ювілейнім торжестві 41-го полку піхоти, котрого єсть властителем.

— **Перші загальні збори учителів і учительок австрийских шкіл вправ** відбудуть ся дня 26 мая с. р. в ц. к. учительскій семинариї женьскій у Відни (I. Hegelgasse 14) з слїдуючим дневним порядком: 1) Наради над статутом маючого заснувати ся державного звязку учителїв і учительок австрийских учительских семинарий а взглядно шкіл вправ в тих заведенях, 2) наради над правно-службовими і другими відносинами тих учителїв і учительок

— **З товариства ім. Котляревского у Львові.** Засїдане Видїлу відбуде ся ві вторник дня 30 с. м. о 7 год. вечером в льокали товариства „Руска Бесїда".

— **Рускі товариства народні в Перемишли** устроюють поминальні вечерницї народні в память 40-вих роковин смерти Тараса Шевченка у великій сали „Руского Інститута для дївчат" в недїлю 28-го цьвітня с. р. з слїдуючою програмою: 1) Вступне слово 2) Вахнянин „Живем" жіночий хор в супроводї фортепяну. 3) З Шевченка деклямация мужеска. 4) Колессп „На музицї" мужеский хор. 5) Матюка „Сив-сокіл" мішаний хор в супроводї фортепяну. 6) З Шевченка деклямация дївоча. 7) Нїщиньского „Вечерницї": а) хор дївчат. б) гаданя. 8) Вахнянина „Урра у бій" хор мужеский. 9) Закінчене. — Початок о годині 5 вечером. — Цїни місць: крісло 50 гел., для селян і міщан вступ на салю 10 гел.

— **Видїл філії „Просьвіти" в Бродах** оповіщує, що загальні збори філії відбудуть ся дня 6 мая о 11-ій годинї в комнатї товариства „Руска Бесїда" в Бродах.

Евеліна за великим, срібним самоваром сидїла блїда і задумчива. Була досить маломовна, коли я прийшов до стола і сїв побіч неї. Два рази питала мене, чи я брав цукор і не була взагалї так жива і весела, як на мою думку повинні бути молоді дївчата. І Керр їв мовчки снїданє побіч панї Марстон.

Не було веселости. На то надійшов Черльс мовчаливий, змучений, в злім настрою. Сїв коло Евеліни і мовчки приглядав ся, як она наливала каву.

— Кареви, Едмонти і леді Дельмур з дочками саме тепер від'їхали — оповідала Евеліна — а мр. Деніс також.

— Так — відповів Черльс стрепенувшись. — Деніс був у мене перед від'їздом. Виглядає, бідака, як розбитий, але остаточно не богато гірше як хто небудь з нас. Так довго не спати, а до того танцювати з тими живими дївчатами, з ученицями за богато для мене. І я чую ся нинї цїлком розбитим.

І справдї так виглядав.

— Ви дістали може які неприємні листи? — спитала єго Евеліна тихо.

Він засьміяв ся — але той сьміх був якийсь злобний — і потряс головою.

— Нї, але вчера — додав поволи. — Бою ся, що буду мусїв знов змінити воздух.

Саме хотів я Черльса питати, чого він сеї ночи ходив в панчохах по коридорі, коли двері отворили ся і увійшов Ральф, котрого неприсутности я доси не замітив. Був дуже наляканий. Ми дізнали ся від него, що єго отець одїваючись нагле поважно занедужав.

Між товариством настало велике замішанє. Евеліна вибігла чим скорше з комнати, аби відвідати недужого, а Черльс поспішив до стайнї, щоби вислати паробка на кони по найблизшого лїкаря.

Ральф пішов за ним, а гостї зібрали ся коло комина. Панї ґенералова висказала гадку всїх присутних, говорячи, що на єї погляд гостї в такім домі, де лежить недужий, лише завадкають і она дуже жалує, що ладила ся з мужем остатись тут ще через недїлю, між тим як нинї ще лиш середа.

— Я в тім самім положеню — сказав Керр — але менї здасть ся, що було би лїпше, як би я був не приймив того запрошеня. В домі, де суть недужі, чужі гостї справдї прикрі. Як відходить який поїзд по полудни, то я вертаю до Льондона.

— Менї видить ся, що найлїпше буде, коли й ми так зробимо — говорила ґенералова. — Що ти на те кажеш? — обернула ся до чоловіка.

— Мушу на всякий спосіб ще нинї від'їхати — відповів той — маю деякі пильні справи до полагодженя.

— Гадаю, що чей нїхто не говорить тут о від'їздї — відозвав ся Черльс, що задиханий увійшов скоро до комнати. При тих словах остро подивив ся на Керра.

— Ми саме о тім говорили — відповіла ґенералова. — Нїчо не єсть так прикре, як мати гостї на карку, коли хто з родини лежить слабий. Мр. Керр говорив вже о тім, що хоче пополудневим поїздом вертати до Льондона, я також маю велику охоту разом з мужем сейчас від'їхати, замість ждати на єго поворот до завтра, як ми перше порішили.

— Прошу тепер навіть не гадати о тім — сказав Черльс надто поважно. — Прошу, панї ґенералово, не зміняйте нїчого в ваших первістних плянах. Пане Керр — додав рішучо — прошу вас не гадати о тім, аби ви мали нас вже нинї покинути. Атже ваш приятель, полковник Мідьтон, ще тут лишає ся і я не можу на то позволити, аби ви нас так нагле полишили.

Ті слова подабали радше на приказ як на запрошенє. Однако Керр, що впрочім легко обиджував ся, здавалось не зважав на то, лише відповів просто, що він радо або від'їде або лишить ся, цїлком після баженя инших; відтак не кажучи нї слова більше взяв до руки часопись.

— Між ним і Черльсом слїдне було якесь напруженє. Я відразу замітив, що Черльс — як здавало ся — не має до него великої прихильности, а Керр знов цїлком не показував по собі, що в тім домі єму приємно. Черльс може й побачив, що трохи був для чого немилий, бо від тої хвилї, цїле передполуднє майже не спускав єго з ока. Показував єму стайнї, хоч Керр цїлком отверто сказав, що не розуміє ся на конях, звертав єго увагу на збірки дорогого оружия, а навіть заграв з ним партию білярду, заки не приїхав лїкар.

Не здаєть ся менї, аби Керрови та вічливість припала дуже до вподоби, хоч був надто чемний, щоби то по собі показати. Але немов би лекше відітхнув, коли Черльс відійшов з лїкарем до недужого. Сейчас відступив від білярду і прийшов до огня на коминку, де я сидів і де вскорі потім появила ся Аврелїя, сьвіжа і усьміхнена, в красній поранній тоалетї. Всьо стрічало ся в салї. То була осередна точка цїлого дому і кождий хто ішов на долину, або на гору, мусів через неї переходити. В тій хвили та стріча не була така весела як звичайно. Бо крісла повиношено, часть сцени розібрано а цїла саля з голими стїнами була досить непривітна.

На вість о занедужаню мр. Джорджа Аврелїя дуже налякала ся. Витягнула навіть тонку, хорошо гафтовану хустинку, але заки ще мала час, витиснути кілька сльоз і приложити хустину до очий, появив ся лїкар в товаристві Черльса і Ральфа і на нашу велику радість ми дізнали ся, що сер Джордж, хоч справдї слабий, однако має ся лїпше і не грозить єму нїяка небезпечність, але з другої сто-

— **Вечерок в память 40-вих роковин смерти Тараса Шевченка** відбув ся ві второк дня 23-го м. м. в львівскій женьскій учительскій семинариї. Свято отворив дир. Зубчевский, підносячи в красній рускій промові значіне Шевченка для руско-Україньского пароду і вказуючи, що коли давнійше сумнівав ся ще де-хто в самостійний духовий розвій сего народу, то поява такого ґенія мусіла всякий сумнїв розвіяти, — що Шевченко тим більшої ваги, що ціле его жите від колиски до гробу — се олицетворена мартирольоґія его народу, яка і відбиваесь у всїх его творах. — Опісля пійшов концерт зложений з хорів, сольових співів, ігри на фортепяні та скрипках, і з декламаций. На всїх тих полях показали учениці красну школу і хороші таланти. — В другій части відограли семинаристки „Наталку Полтавку“. Сеся штука, відзначаючись живою акциею і переплїтана красними співами, дуже добре надавалась для молодих артисток. Гра їх (виконана в більшій части Польками) була віддана з таким перенятєм і так знаменито, що зібрані гостї придивлювались її з найбільшим вдоволенем. На вечерку були, окрім молодежи шкільної, запрошені родичі і деякі особи стоячі близше заведеню.

— **Ґімназия в Снятині.** Заведенем снятиньскої приватної ґімназиї з польским язиком викладовим, займае ся — як пишуть дневники — осібний комітет під проводом снятиньского лаг. пробоща кс. Фішера. Комітет той розписав уже конкурс на посаду управителя і одного учителя для веденя першої кляси від 1-го вересня с. р. Платнї будуть по 2.000 кор., а управитель крім того дістане мешкане, опал і огород. Речинець вносити подаия до 25 н. ст. мая с. р.

— **Катастрофа на зелїзници.** На північній зелїзници ім. ціс. Фердинанда на стациї Полом (Pohl) наїхав поспішний поїзд їдучий з Відня до Кракова на поїзд тягаровий, внаслїдок чого вискочив ся з шин поїзд тягаровий і 3 вози поспішного поїзду. Машиніст тягарового поїзду Герман, котрий завинив катастрофу, бо пустив поїзд за скоро, згинув, а крім того в поспішнім поїздї 4 особи покалїчили ся тяжко а 5 легко.

— **Судия присяжний за обжалованого.** Минувшого понедїлка склала ся в Оломуцу при розправі судовій перед судиями присяжними слїдуюча забавна істория, котра наробила богато сьміху. Льосоване присяжних вже було відбуло ся і дванайцять судиїв з народу засїли в своїх лавках, а публика, що зійшла ся була численно на розправу, чекала вже з великим напруженем початку розправи. Предсїдатель трибуналу викликує обжалованого; „Альберт Гірш!“ — На то встає якийсь чоловік з передної лавки та іде перед трибунал на місце призначене для обжалованого. Предсїдатель трибуналу розпочинає розправу і питає: Ви називаете ся? — Іван Кніґрш — відповідає той чоловік. — Президент здивований питає того чоловіка, длячого его завізвали до суду, бо здає ся, що стала ся якась похибка. На то каже той нїби обжалований, що він дістав завізване і показує дотичне письмо. Судия бере папір до руки, дивить ся через хвильку і стараючись всїма силами, щоби не розсміяти ся на голос, каже до того чоловіка: Таже Ви прецї судия присяжний! — По сих словах пішов сьміх по цїлій сали: сьміяв ся і трибунал і присяжні і вся публика, а бідачиско вильосований присяжний ще не міг зрозуміти, що тут стало ся так сьмішного, аж ему наконець пояснили, що він не потребує бути на розправі і може іти собі домів.

— **Про еміґрацию** пишуть до „Дїла“: З Старосамбірского пов. до недавна люди не йшли до „Гамерики“. З деяких сїл в горах ходили давнїйше молоді заробки на Буковину до горалень, а старші ґазди ще й тепер йдуть в Гуцульщину купувати вівцї, які тут на місци продають „Куртакам“ т. є. Лемкам з Дуклянського і Сяніцкого. До Америки їдуть Лемки від більше як 20 лїт, еміґрация захопила сильно і лїский повіт, а в старосамбірскім нїхто не думав іти до Америки. Доперва щось від трех лїт ідут на заробітки до Сполучених Держав північної Америки. Дотепер вийшло: з Плоского 9 людий, з Грозьови 4 а у Великодний вівторок відїхали 4, з Ґалївки 4, з Вицьова 5 (та одного завернули, бо ще не вийшов з військових кляс) з Мшанця 3, з Ліпини щось 2 і з Потока 2. З Бандрова лїського повіта (сусїльного села Мшанця) вийшло тілько, що після виказу одного ґазди „нема пам і лику“. З Плоского Волощак прислав до тепер домів над 700 зр., его ґрунт і хижа були задовжені, не було вже ради вибрести з довгів, і він, молодий ґазда, виїхав до Америки, і сплатив усї довги. І другі присилають по зможности грошї родинї. Ідуть такі, що мають богато довгів, а ту не мають надїї раздобути гроший на сплату. Поодні утїкають геть перед домашним пеклом, як не можуть видержати домової сварки і колотнечі. Ідуть також бездомні бурлаки, що не мають анї хижі, анї ґрунту, а не хотять служити у ґазди за малу заплату (як повідають). Америка дає нашим селянам богато гроша, але рівночасно витворює між ними небувалі до сього часу відносини.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Чернівцї 27 цьвітня. Вчера відбуло ся тут торжество 200-лїтного ювілею 41-го буковиньского полку піхоти ім. архикнязя Евгенія.

Пекін 27 цьвітня. Анґлїйскі войска в борбі під Кальцінґ здобули 16 армат і 67 возів з амуніциєю.

Капштадт 27 цьвітня. Урядово сконстатовано, що число осіб, які минувшого тижня занедужали на джуму виносить 64; з того 33 померло між ними богато Европейцїв.

Петербург 27 цьвітня. Вчера видав ґраф Лямсдорф ґалевий обід в честь француского міністра Делькассого і в тоастї виголосив до него сердечну промову. Делькассе відповів рівнож сердечно.

Надіслане.

— **Дирекция „Краєвого Союза кредитового“** стоваришеня зареєстрованого з обмеженою порукою у Львові, запрошує отсим до приступленя в члени стоваришеня. Членами „Краєвого Союза кредитового“ можуть бути особи фізичні, як також товариства, громади і братства церковні. *Один уділ членьский 25 зр.* Кождий член може мати більше уділів. При складаню першого уділу належить зложити *вписове на резервовий фонд в квотї 1 зр.* — „Краєвий Союз кредитовий“ *приймає вкладки ощадности* в довільній висотї і опроцентовує їх $4^1/_2$% та уділяє кредиту руским товариствам кредитовим на $5^1/_2$%. Інші особи можуть користати з кредиту в „Краєвім Союзї кредитовім“ на 7%. Льокаль „Краєвого Союза кредитового“ у Львові: Ринок ч. 10 І. поверх (дім „Просьвіти“). Години урядові: від 12 перед полуднем до 2 по полудни кождого дня окрім недїль і руских сьвят. *Дирекция.*

рони треба бути дуже обережним і не давати ему приводу до жадних сильнійших зворушень.

Леді Марі обіймила опіку над шурином і лїкар був з того дуже вдоволений.

Коли лїкар відійшов, пішов Ральф з Аврелїєю, з котрою ще доси нинї не бачив ся, поволи до бібліотеки. Черльс попросив Керра, аби кінчили перервану партию білярду, а я з ґенералом пішли на гору до комнати для курцїв, почали собі взаїмно оповідати наші пригоди в Індиї а вкінци оба задрімали. Ми сидїли там може пів години, може трохи довше, коли на сходах роздали ся скорі кроки, двері з силою отворили ся і до комнати вбіг задиханий Ральф.

— Ґенерале Маретон, полковнику Мідльтон! — скрикнув живо — будьте такі добрі і ходіть сейчас до вітця. Просить вас о те.

— Боже! Чи може погіршило ся? — спитав я наляканий.

— Ні, не то. Але, прошу, не питайте мене тепер о нїчо. Ходіть лиш скоро!

Обернув ся і ми скоро пішли за ним до комнати сер Джорджа. Перейшовши кілька коридорів, зайшли ми до великої, дубовим деревом викладаної комнати, в котрій стояло широке різблене ліжко. Сер Джордж Денверс сидїв на ліжку випрямлений, блїдий як стїна, і лише по его ясних, сивих очах, можна було пізнати, що жиє.

Коли ми увійшли, поглянув на кождого з осібна.

— Де Черльс? — спитав хрипким шепотом.

— Мій Боже, сер Джордж — відозвав ся я з зачутєм — як ви стратили голос!

Глядів на мене мовчки, а по хвили обернув ся знов до Ральфа.

— Де Черльс? — спитав другий раз таким самим голосом.

— Тут! — відповів неспокійний голос. Черльс увійшов і замкнув двері.

IX.

Дві пари сивих очий Черльса і вітця вдивлювались в себе.

Нараз хтось запукав до дверий. Сер Джордж здрігнув. Дав знак Ральфови, а той сейчас двері замкнув на ключ.

— То я Джордже! — дав ся чути голос леді Марі.

— Відправ єї — шепнув Денверс з ліжка.

Але то лекше було сказати як зробити. Однако по досить довгих переговорах удало ся; леді Марі відійшла пересьвідчена, що Ральф сам сидить у вітця, котрий тепер дрімає.

— Отже! — шепнув тепер Денверс до Ральфа.

— Мушу вам сказати — обернув ся Ральф до всїх присутних, — що щезли брилянти. Сеї ночи украдено їх.

Висказавши скоро ті слова, замовк.

Ґенерал і я видивили ся на него як на божевільного.

— А ви не милите ся? — спитав вкінци ґенерал.

— Нї! — відповів Ральф. — Я положив їх до шуфляди великого бюрка в бібліотецї, як ви самі вчера бачили. Нинї рано, може перед годиною, пішов я там на приказ вітця, аби їх принести. Замок був розбитий, а каменї пропали.

Знов запанувало глубоке мовчане.

(Дальше буде).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569)